

Els nens ho volen tot i, perquè no dir-ho, els grans també

Les festes de Nadal i Reis són molt esperades pels nens perquè són quinze dies de festa i, sobretot perquè és sinònim de regals. Són festes que, en general, han perdut el seu significat religiós i si preguntéssim als nens a partir de 6 o 7 anys què es celebra aquests dies, trobaríem que la gran majoria no sap què significa el Nadal ni Reis. Per ells el que compta és que un senyor gras amb un vestit vermell, a qui ens trobem per tot arreu, o bé tres reis de l'Orient pujats sobre camells (que es transformen en tractors el dia de la cavalcada), els portaran totes les joguines que demanaran (i no en demanen poques!). La llargada de la llista es veu molt influenciada pel bombardeig publicitari a que estem sotmesos i que s'intensifica a mitjans novembre.

Els nens ho volen tot i, perquè no dir-ho, els grans també. Però els adults sabem que no es pot tenir tot, que no sempre aconseguim les coses que volem i que hem d'aprendre a escollir. Aquest és el missatge que hem d'aportar als nens. Se'ls hi ha de fer veure que no sempre se'ns aconsegueixen les nostres expectatives i quan això passa, hem d'aprendre a acceptar-ho perquè forma part del procés de maduració personal. No passa res si els Reis no porten totes les joguines. Als que ara som pares tampoc ens ho portaven tot i això no ens ha provocat cap

Els nens i nenes demanen als Reis i al Pare Noel una llarga llista de joguines

trauma. El dia següent anàvem a l'escola i havíem d'acceptar la frustració de no poder jugar amb les joguines que ens havíem deixat els reis. Ara se'ls hi dona la major part de joguines per Nadal perquè "pobrets, sinó no poden gaudir dels reis". Si nosaltres hem sobreviscut, perquè els nostres fills, no? No sempre podem fer el que volem i quan volem. Forma part de fer-se grans.

D'altra banda, el fet que els nens tinguin tantes joguines com demanen els porta a no valorar el que tenen. Si se'n trenca alguna, és igual perquè ja en compraran un altra. Però què passa quan, per les raons que siguin (perquè és massa cara, perquè no ens sembla adequada...) no se'ls hi pot comprar i hem de dir "no"?

Arriba un moment que troben tan normal aconseguir tot el que demanen que quan es troben davant un fracàs o davant una negativa no són capaços de tolerar la frustració. Se'ls hi evita tota situació que pugui generar un patiment i quan això succeeix no saben com afrontar-ho. Es protegeix tant als nens perquè no pateixin que no ens adonem que els deixem sense defenses per afrontar els esdeveniments negatius de la vida, esdeveniments que per altre banda són inevitables. A partir de les petites frustracions que comporta el fet de fer-se grans, els nens maduren i poden afrontar els inevitables canvis que comporta el fet de viure. ■

■ m^a teresa prades
psico - 3